

BOEKAANKONDIGINGEN.

W. C. DE GRAAFF, N. SCHOORL en P. VAN DER WIELEN,
Commentaar op de Nederlandsche Pharmacopee, vijfde uit-
gave, Deel III, Uitg. N. V. A. OOSTHOEK'S Uitg. Mij., Utrecht,
1929.

Met bekwame spoed volgen de lijvige deelen van dit groot-
opgezette werk elkaar op. Het voor ons liggende deel behandelt
— alphabetisch — de artikelen Gallae tot Rob. Sambuci. Ook nu
weer maakt elk artikel den indruk met zorg en deskundigheid te
zijn geschreven. De pharmacognostische beschrijvingen zijn veelal
door fraaie afbeeldingen verlicht. Veel wat Deel III biedt, zal den
apotheker, die geregeld zijn ingekochte waren controleert, welkom
zijn als wegwijzer. Ik denk daarbij in het bijzonder aan *Olea pin-*
guia, *Gossypium*, *Lecithinum* e. d. Een klein foutje, dat ik opmerk-
te: in de inhoudsopgave staat vermeld, dat VAN DER WIELEN het
artikel Gallae bewerkte; DE GRAAFF schreef echter een — en wel
het grootste — deel daarvan.

Met belangstelling zien wij uit naar het laatste deel.

D. H. WESTER.

Prof. dr. H. EGGERS, *Ueber die Entstehung des Magen-*
geschwürs und das Problem seiner Behandlung. Würzburger
Abhandlungen aus dem Gesamtgebiet der Medizin. N. F.
Band 6, Heft 2, Leipzig 1929, C. KABITZSCH. Prijs R.M. 1.50.

In kort bestek, het boekje bevat slechts 16 bladzijden, bespreekt
EGGERS uit Maagdenburg, de belangrijkste theorieën over het ont-
staan van maagzweren en komt, ook op grond van eigen waarne-
mingen, tot de volgende meening: de oude naam *ulcus pepticum*
is juist, want het maagslijmvlies wordt plaatselijk verteerd; dit
is slechts mogelijk op een plek, die door een circulatiestoornis slecht
gevoed wordt. In zeldzame gevallen ontstaat door thrombose, em-
bolie of aandoening van den vaatwand een anaemisch infarct,
waaruit het *ulcus* zich ontwikkelt; regel is, dat het *ulcus* ontstaat
uit een rood infarct van den maagwand als gevolg van plaatselijken
spasmus van een bloedvat en deze spasmus komt slechts voor bij
personen, die een aangeboren of verkregen verhoogde algemeene
of plaatselijke prikkelbaarheid van het vaatzenuwstelsel bezitten.

Aan deze theorie toetst de schrijver de chirurgische behande-
lingsmethodes: gastroënterostomie en resectie; beide zijn onbevred-
igend, maar de resectie heeft in zijn oogen de voorkeur, omdat het
ulcus en een groot stuk van den maagwand, waar de *ulcera* bij voor-
keur gelegen zijn, weggenomen wordt; toch biedt ook zij geen waar-
borg tegen recidieven.

Er volgen dan een paar bladzijden, die bij den Nederlandschen
lezer verbazing zullen wekken. Het schijnt in Duitschland regel te
zijn, dat men bij lijders aan maag- of duodenumzweren onmiddel-
lijk tot operatie overgaat, zonder zelfs één interne kuur geprobeerd
te hebben. Vooral van de arbeidersbevolking wordt een groot aan-
tal maaglijders geopereerd en groote stukken van de maag gerese-
ceerd, zonder dat op hen voldoende interne behandeling is toegepast.